

gledě slovenskih posojilnic pisal! Vsakdo vè, da je urednik Linhart s tem mnogo riskiral; kajti ako bi se mu pred sodnijo dokaz ne posrečil, moral bi gotovo več mesecev v ječo. Na drugi strani pa je vsa javnost pričakovala, da bodejo slovenski posojilničarji od urednika Linharta tako prijazno podano priložnost porabili. Pa se je javnost zmotila! Tedni so minuli in slovenski listi — držijo jezik za zobmi! „Slov. Gospodar“ je postal figa-mož in je snedel svojo besedo! Vsi molčijo in se skrivajo...

Gospod dr. Anton Korošec, Vi ste šef-redakter „Slov. Gospodarja“ in načelnik slovensko-klerikalne stranke na Štajerskem. Vprašamo Vas torej javno: zakaj ste besedo snedli?... Ako so slovenske posojilnice res tako krasno urejene in vzorne in se v njih ni treba bati izgube, — zakaj se te posojilnice bojijo sodnije? Gospod dr. Korošec, zakaj ne pokličete urednika Linharta pred sodnijo?...

Mi vemo zakaj... Pač zato, ker je vse do zadnje pičice res, kar je naš „Štajerc“ o slovenskih posojilnicah objavil! Laž ima kratke noge, — resnica pa se ne boji niti sodnije! **Slovensko posojilništvo je grozovito zanemarjeno in zagospodarjeno**, — in to vè danes tudi že slovensko ljudstvo, ki po lastnih izjavah slovenskih listov svoj denar iz slovenskih posojilnic jemlje... Prvaki imajo zdaj le še eno pot: potrkati na prsa, potresiti svoje glave s pepelom in moliti „mea culpa, mea maxima culpa“, — potem pa se poboljšati. Naženejo naj enkrat svoje Hudnike in Jošte in Geršake in Vošnjake in ednake „poštenjake“ v deveto deželo, — zaklenijo naj svoje glave pred svojimi „načelniki“, — skozi vrata vržejo naj svoje brezvestne „revizorje“, — oblastvenemu nadzorstvu se naj podvržejo in kmetom naj ne zapravljajo več krvavo prisluženega denarja...

Sicer pa še nekaj: **gospodarski bankrotjerji tudi v političnem oziru ne morejo mnogo veljati**. Kdor je v posojilnici brezvesten, ta tudi v političnem življenju ne more imeti srca za ljudstvo. In zato naj slovenski kmetje devetkrat premislijo, komu bodejo dali v teh državnozbornskih volitvah svoj glas. Pri prvaških posojilnicah so slovenski kmetje svoj denar, dostikrat svoje premoženje, ja tudi premoženje svojih otrok, vso svojo gospodarsko bodočnost izgubili. Naj ne napravijo iste napake pri volitvah! Izselalci in zapravljivci ljudskega denarja morajo iz naše javnosti izgniti! **Očistimo našo domovino od prvaškega močvirja!**

Dopisi.

Ormož. (Prvaško dopisovanje). Ljubljanski „Slov. narod“ prinesel je dne 3. t.

m. poročilo o izletu takajšnega nemškega „Turnvereina“ v Lavrenčičovo gostilno v Veliki nedelji. Vsak pametni človek mora priznati, da taki izleti niso nikomur v škodo. Kajti prijateljsko razmerje med meščani in kmeti bi bilo le obema koristno. Prvaški hujskači pa lažejo, da so nemški telovadci „tulili“. Res pa je, da so prišli popolnoma mirno. Nadalje hujska prvaški dopisun, češ da si Velikonedeljani takih izletov ne bodejo dopusti pustili itd. Po našem mnenju se zna zopet enkrat (kakor že svoj čas!) zgoditi, da bodejo kmetje prvaške hujskače nagnali. Kajti kmetje vedo dobro, da od kranjske huskarije ničesar nimajo, pač pa od prijateljskega razmerja z nemškimi sosedi. Sicer je pa to-le zanimivo: Izlet se je vršil 2. aprila. Dne 3. aprila pa stoji že ves članek v ljubljanskem listu. To je dokaz, da je bil hujskajoči članek že preje spisane, predno se je izlet izvršil. Škoda, da ni bilo slabega vremena; potem bi prišlo poročilo o izletu, brez da bi se bil izlet sploh izvršil. Sicer je pa „Slov. narodu“ itak vse eno, ako se enkrat več ali manj blamira. Opozarjamo ormoškega dopisuna, da ga dobro poznamo in da bomo temu prvaškemu lažniku kmalu krinko raz obraza potegnili!

Kranichsfeld. Pri nas se namerava ustanoviti podružnico nemškega „Schulvereina“. Baje se bode to tudi kmalu uresničilo. Mi imamo namreč vsi vročo željo, da bi se tukaj čimpreje nemško šolo napravilo. Kajti pri nas ni dosti takih neumnežev, ki bi se bali nemške kulture. Mi vemo čisto dobro, da brez znanja nemščine ni napredka. Saj bi tudi prvaški voditelji nič ne bili, ko bi ne znali nemškega. Mi hočemo naprej in ne nazaj. Dobro vemo, da bodejo gotovi ljudje z neverjetnimi lažmi zopet želi sovražstvo in nasprotovanje. Ali uspeha ne bodejo imeli. Naši deci mora boljša bodočnost zasejati, kakor je naša sedajnost. Zato se učimo nemščine!

Ljutomer. Takajšnji vsestransko znani „kontrolor“ Kovačič, ki je sicer že celo „einemar“, drzne se kritikovati v uradu davkoplavevalce in sicer v njih odsotnosti na način, kojega bomo pojasnili pristojni oblasti. — Njegovo vedenje oziroma postopanje v uradu in v zasebnem življenju pa pride v pretres v obsegu, kateri mu bode zvel veselje in pogum od vseh daljnih enakih in sličnih korakov in kar zamore biti nekako njemu še v korist. **Davkoplavevalec.**

Kmetje!

(Dopis kmeta iz ptujke okolice.)

Sedaj, ko so državne volitve razpisane, nam je čas in priložnost dana, da se vendar enkrat iz spanja izdramimo in da začnemo premišljevati in presojevati, kdo je naš kmetški prijatelj. Kdo zamore za nas kaj storiti? Kdo najbolje

pozna kmejske želje in kdo v potu svojih obrazov kruh za vse stane prideluje? Nihče drug kakor edino le kmet! Ali ni to resnica?

Zatoraj, premislimo to za nas tako važno stvar in se zedinimo in vestno pomislimo, kako bomo storili in kako bomo volili.

Vsi stanovi se brigajo za svoje stanje, za se pa tudi mi ne bi? Saj je to tudi naša dolžnost; ako pa tega ne storimo, smo si le sami in sami krivi in se mora odkritosrčno reči, da smo nemarneži, da si nočemo pomagati; sedaj je čas in priložnost, da to storimo.

Premislimo: zakaj se nam prisiljujejo poslanci le samo od drugega stana? Zakaj pa ne od kmetškega?

Že edino to se ja mora človeku, ako ima količkar zdrave pameti, razjasniti, da je dejstvo ne kmetškemu stanu prijazno, ampak protivno. To je gola resnica! Ali tudi ni večkrat bilo videti in slišati, kako je bil kmet zasramovan in že si svojega zdravja ni varoval, bil, katerega bi kmet voliti moral. Ali je bilo spoštovanje kmetškega stanu?

Le samo tedaj, ko je čas volitve, se kmet prilizuje in se mu Bog v kaj vse obeta, za pa se mu kaže figo — to je gola istina!

Gospoda drži le s gospodo in nikdar pa s kmetom in na sebe gotovo ne pozabi. Veliko še jih je v kmetškem stanu, koji še so v tem ter verujejo sladkim besedam in se dajo prevoriti in oslepiti ne le samo na svojo, ampak tudi v veliko škodo celega kmetijstva. Zatoraj pa tukaj naj velja geslo: **Kmet za kmeta** in le samo za kmeta! Vsaki stan za se, Bog pa za vse!

Odkritosrčno moram reči, da je večna naša božja resnica, da dokler ne bode kmet za kmeta, govoril in kmet kmetu zagovarjal, ta čas bode kmet na ubogem!

Že nekatere krati bilo je tudi slišati, da v kmetškem stanu ni takšnega človeka, katerega bi bil za poslanca izobražen; ali ni tudi tesarstvo in sleparjenje in za metavanje kmetškega stanu? Ali se to pravi: kmetu pomagati?? Zadosti sleparji in zabiti je takšni človek, kateri takšne sleparje veruje. Zatoraj, skrajni čas je, da si za nas takšno reč dobro premislimo, ako si hočemo kmetu pomagati, drugače je vse in vso jantanje zastoj. Dosedanji poslanci nam kmetom le samo velika plačila pripravljajo in vsemu nasprotujejo kar bi nam v korist bilo; še boljše nemščine, da bi eden ali drug naučil, kar se dosti in dostikrat potrebuje) so nam na proti. Saj ni res, da bi moral vsak, kateri nemški zna, biti „Nemec“ ali pa celo „nemški tar“; ne vem, ako bi se med sto ali še več kmetom le eden, ali dva oglasila, (katera pa bi se morala posebno zabiti in okužena biti), ali bi se prašalo, če bi se otroci v šoli tudi nemškega jezika učili, nasprotovati. — Do sedaj se je zmiraj le na to gledalo, da bi kmet moral zabit ostati, zatoraj pa pokažimo našo hvaljo, postavimo se na noge in storimo našo sveto dolžnost; ne poslušajmo nikogar, da bomo spet zapeljani in prosimo „Štajerske člove stranko“, da nam naj izbere naših razmeram primerne može, ki jih bomo do poslance volili (To se je že zgodilo; kandidati so posestnik Ludvik Kresnik, veleposestnik Franc Girstmayr in okrajni načelnik Jož Ornič! Op. uredn.) Zatoraj kmetje! ne zadržite teh nesrečnih besedi! Zedinimo se in storimo enkrat po naši prosti volji; saj je samo v edinstvi naša korist! Glejmo le samo za sebe in pa ne za druge! —

„Eden dobromisleči kmet za vse“

Volilni boj.

Naša konferenca.

Na Velikonočni ponedeljek dopoldne zbrali se v Wiessthalerjevi gostilni v Mariboru zastopniki naprednih kmetov iz vseh merodajnih okrajev spodnje Štajerske. Vršila se je tu zaupna konferenca naše stranke, ki je imela sprejeti odločilne sklepe gledě bodočih državnozbornskih volitev. Lahko rečemo, da bila ta konferenca veselo znamenje našega premagljivega napredovanja. Zaupniki so do

Nemški prestolonaslednik in njegova žena sta bila več mesecev na potovanju. Zdaj sta prišla zopet nazaj. Pri temu sta se pa pripeljala tudi čez Dunaj, kjer sta našega cesarja obiskala. Naša slika kaže sprejem prestolonaslednika in soprage na južnem kolodvoru na Dunaju. V ozadju vidimo bodočo nemško cesarico poleg našega cesarja. Spredaj pa stojijo avstrijski nadvojvode v pogovoru z nemškim prestolonaslednikom, kareri je v huzarski uniformi.

Ankunft des deutschen Kronprinzenpaares in Wien.

v tako obilem številu, da je bila prostorna dvorana skoraj premajhna. Žal da nam primanjkuje prostora, da bi natanko o konferenci poročali. Hočemo le glavne sklepe podati, kateri so javnosti namenjeni.

Udeležili so se konference, kakor rečeno, zastopniki vseh sodnijskih okrajev, ki pridejo za nas v poštev. Nadalje so bile skoraj vse občine mariborskega okraja zastopane in to večidel po občinskih predstavnikih. V imenu vodstva „Štajerčeve“ napredne stranke je vodil konferenco in predsedoval urednik Karl Linhart. Leta je v daljšem govoru razjasnil položaj v posameznih volilnih okrajih. Z velikim zanimanjem so mu sledili poslušalci in govoru odobraval. Potem se je sprejel ednoglasno sledeči sklep:

„Štajerčeva“ napredna stranka postavi pri letošnjih državnozbornih volitvah za sedaj v volilnih okrajih 24, 25 in 26 lastne kandidate. Z ozirom na doslej nepojasneni politični položaj pa pooblašča konferenca zaupnikov strankarsko vodstvo v Ptuj, pod ugodnimi pogoji in po resnem političnem razmotrivanju tudi še v drugih volilnih okrajih „Štajerčeve“ kandidate postaviti. Isto tako pripušča volilno parolo za ožje volitve popolnoma strankarskemu vodstvu.

Ta sklep je bil z velikim navdušenjem sprejet in se je potem pričel razgovor o kandidatih. Kakor omenjamo že zgoraj, bili so za sedaj sledeči kmetijski kandidati: Franc Girstmayr, veleposestnik v Leitersbergu za 24. okraj (Maribor levi breg Drave, Zgornja Radgona, Sv. Lenart, Ljutomer); Ludvik Kresnik, posestnik v Črešnjevcu za 25. okraj (Maribor desni breg, Slov. Bistrica, Konjice); Josef Ornič, okrajni načelnik v Ptuj za 26. volilni okraj (Ptuj in Ormož). Z neverjetnim navdušenjem so izvolili zaupniki te kandidate, katerih imena pač jamčijo, da bodo v slučaju izvolitve ljudstvo zastopali.

Konferenca je izvolila potem za posamezne okraje volilne odbore in za posamezne občine zaupnike. Govorilo se je tudi še o drugih agitačnih zadevah.

Slovenski klerikalci so bili tako nesramni, da so poslali na zaupno konferenco par špijnov, ki so hoteli vohuniti; gotovo so bili v ta namen plačani. Ali te vohune smo pravočasno zasledili in na zrak postavili. Sram naj bode klerikalce, ki hočejo že zdaj s takimi sleparsko-falotovskimi sredstvi nastopati.

Konferenca je bila jasni dokaz, da je vse ljudstvo z nesrečno politiko slovenskih poslancev nezadovoljno. In z veseljem gremo zdaj na delo, da si boljše kmetijske poslance izberemo!

* * *

Roblek v Žalcu hoče torej tudi zanaprej savijsko ljudstvo v državni zbornici „zastopati“. Mi sicer hmeljarju Robleku to privoščimo. Skoda je le Robleka, da hoče biti i zanaprej nekaj „paradežnik“ Spindlerja in vse „narodne stranke“. Kar se naše stranke tiče, ni izključeno, da postavimo proti Robleka lastnega naprednega

kandidata. Kajti mi in vsi štajerski kmetje sploh z Roblekom kot poslancem ne morejo biti zadovoljni. Mož je skrbel za prvaške uradnike in za narodno gonjo. To pa ni dovolj! Zato bode „Štajerčeva“ kmetijska stranka glede Roblekovega volilnega okraja šele odločilne sklepe sprejela!

Volilni okraj število 24

Maribor (levi breg), Sv. Lenart, Zgornja Radgona, Ljutomer voli:

Franc Girstmayr

vleposestnik
Leitersberg.

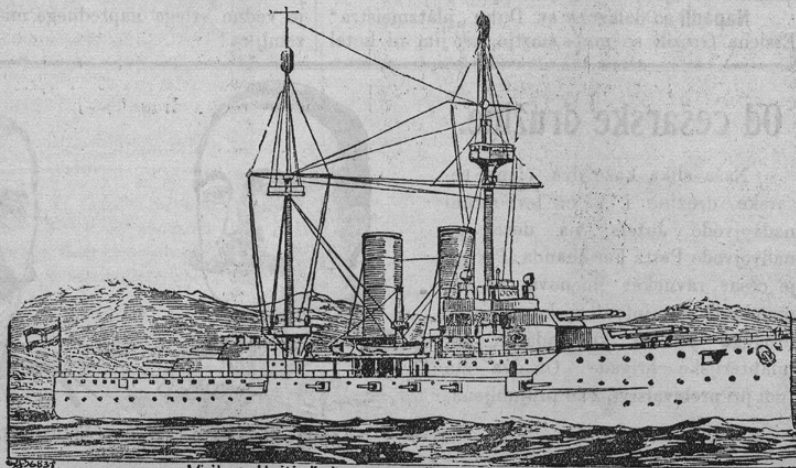
Shod v sv. Kungoti.

Na velikonočni ponedeljek vršil se je v gostilni Mayer v Zgornji Kungoti prvi naš volilni shod. Vkljub temu, da je bilo le par dni za agitacijo prostih, prišlo je jako veliko volilcev. Najbolj zanimivo je bilo to, da so došli kmetje iz najrazličnejših občin v okolici. Kandidat Girstmayr žalibog ni imel prostega časa, da bi se shoda udeležil; zadržan je bil z drugimi opravki. Na shodu samem se je izvolilo za predsednika vrlega voditelja kmetov tamošnjih krajev, g. Reppnika. Glavni govor pa je imel urednik „Štajerca“ g. Karl Linhart. V več kot enournem govoru je ta na jedrnat in poljudni način raztolmačil vse slabosti in napake zločinske prvaške politike, ki je v občinah, družtvih, posojilnicah, okrajnih zastopih, v deželnem in državnem zastopu edino ljudstvu škodovala. Govornik je označil tudi delovanje prvaka Roškarja in pojasnil potem program našega kandidata, vrlega posestnika Girstmayr iz Leitersberga. Med Linhartovim govorom se je poljubilo nekemu zagriženecu neumne medklice delati. Zborovalci bi tega rogovileža kmalu nagnali. Ali ko mu je Linhart z nepobitnimi dokazi vso oholost in brezvestnost prvakov razjasnil, obmolnil je sam in se celo pozneje ni upal govoriti ter proti našemu kandidatu glasovati. Zborovalci so Linhartovemu govoru živahno odobraval in mu poskali. Z velikim navdušenjem je bila potem ednoglasno kandidatura g. Franca Girstmayr sprejeta. Vsi zbrani moške so izjavili, da bodo z vsemi močmi nato delovali, da izgine Roškar iz površja in da pride v državni zbor pravi kmetijski zastopnik Girstmayr. Na shodu se je potem zaupnike za posamezne občine izvolilo. Le naprej vkljub gonji naših besnih nasprotnikov! Kmet za kmeta! Na dan volitve ne sme nikdo izostati. Vsak resni mož oddal bode svoj glas za kmetijskega kandidata Girstmayr!

* * *

Avstrija na morju.

Dne 24. junija izpustili bodo v Trstu največjo avstrijsko vojno barko v morje. Tudi cesar Franc Jožef I. sam se bode te slavnosti udeležil. Novi „dreadnought“ katerega sliko prinašamo, je velikanska barka z imenom „Viribus unitis“. Parnik ima 26.000 konjskih močij in izrine 21.000 ton vode. Kanoni so večini 30-5 cm in 7 cm veliki. Napravljene so kanoni v „turmih“. Barka je ednaka velikanski in nepremagljivi trdnjavi.

„Viribus Unitis“ der erste österreichische Dreadnought.

Volilni okraj število 25

Maribor (desni breg), Slovenska Bistrica, Konjice voli:

Ludvik Kresnik

posestnik
Črešnjevce.

* * *

Volilni okraj število 26

Ptuj-Ormož voli:

Josef Ornič

okrajni načelnik

Ptuj.

Dr. M. Ploj je torej oficijelno izjavil, da ne bode več kandidiral. S tem se je nekaj zgodilo, kar je vsa politična zrela javnost že davno pričakovala. Neposredni vzroki tega Plojevega odstopa sicer še niso pojasnjeni, ali gotovo je sam uvidel, da bi mu v volilnem boju tudi vse delovanje njegovih pravih in navideznih prijateljev nič več ne pomagalo. Časi za Ploja in za „plojaško“ politiko so pač minuli. . . . Morda bode hofrat Ploj poskusil, v kakšnem drugem volilnem okraju na površje priti. Morda ima še vedno upanje, da se spočije v ministerskem fotelju. Za nas je njegov odstop v tem hipu glavna stvar. Ploja kot poslanca ni več, to je danes važno dejstvo! In vprašanje je, kdo mu hoče biti naslednik. Najbitkeje bi bilo za Ploja, ako postane njegov naslednik en Brenčič. Pa tudi to ni izključeno. Ob pravi priliki izpregovorimo jasno besedo o Ploju in njegovi dobi. Za danes smo hoteli volilcem ptujsko-ormoškega okraja le naznaniti, da dr. Ploj ne kandidira več za poslanca.

„Ga že imajo!“ Dolgo so ga iskali, pobožni slovenski klerikalci, ki doslej na noben način niso mogli pravega vpliva v ptujskem okraju dobiti. Iskali so in iskali. V deželni zbor so bili poslali Ozmeča in Meškota, ki sta gotovo obadva Božjega usmiljenja vredna. Ali za državni zbor niso mogli pravega kandidata dobiti. L. 1907 so klerikalci kandidirali hofrata Ploja in ta je tudi s pomočjo njih procesij postal državni poslanec. Ali Ploj ni hotel poljubovati dr. Koroščevo peto in zato so ga pričeli ravno tisti proklinjati, kateri so ga pred 4 leti v deveta nebesa dvigovali. So pač čudna pota Božje previdnosti. Sicer pa hočejo zdaj prvaški klerikalci ptujsko-ormoškemu volilnemu okraju lastnega, do kosti črnega poslanca vsiliti. In pričeli so iskati. Črnuhi dobro vedo, da naši kmetje političnega duhovnika ne marajo; ravno tako pa ne marajo kakega političnega „poštenjaka“ à la dr. Verstovšek ali pa advokata à la dr. Benkoviča. In zato so si izbrali izmed neumnejšimi prvaki — Miho Brenčiča iz Spuhlja. Tega Brenčiča, ki je doslej poslušal, kako trava raste in planke žvižgajo, hočejo klerikalci ptujsko-ormoškim kmetom za poslanca vsiliti. Pravzaprav je to velikanska predrznost. Kajti kdo in kaj je ta Brenčič? Vsa ta Brenčičeva družina je kmetom znana kot družina bahačev. Bogata je postala ta Brenčičeva družina pri okrajnih računih za lesene mostove in vbogi kmetje so ji s svojimi krvavimi davki bogastvo skupaj znosili. Priplesli bomo v kratkem natančne račune, kaj in koliko so Brenčiči pri okrajnem zastopu začasa prvaškega gospodarstva zaslužili. In tega Brenčiča naj bi kmetje izvolili? Ovca naj bi mesarja za poslanca izvolila? Nikdar ne! Brenčič naj bode vsaj toliko pameten, da odstopi sam, predno se osmeši. . . .

Dr. Korošec straši po dravskem polju. Ta vsiljivi kaplan, ki je že davno na svoj duhovniški posel pozabil, hoče vsled Plojevega odstopa v kalnem ribe loviti. Te dni enkrat priromal je ta črnosuknež v Sv. Marko in obdržal tam shod, na katerem se mu je pa slabo godilo.

v tako obilem številu, da je bila prostorna dvorana skoraj premajhna. Žal da nam primanjkuje prostora, da bi natanko o konferenci poročali. Hočemo le glavne sklepe podati, kateri so javnosti namenjeni.

Udeležili so se konference, kakor rečeno, zastopniki vseh sodnijskih okrajev, ki pridejo za nas v poštev. Nadalje so bile skoraj vse občine mariborskega okraja zastopane in to večinoma po občinskih predstojnikih. V imenu vodstva „Stajerčeve“ napredne stranke je vodil konferenco in predsedoval urednik Karl Linhart. Leta je v daljšem govoru razjasnil položaj v posameznih volilnih okrajih. Z velikim zanimanjem so mu sledili poslušalci in govoru odobraval. Potem se je sprejel ednoglasno sledeči sklep:

„Stajerčeva“ napredna stranka postavi pri letošnjih državnoborskih volitvah za sedaj v volilnih okrajih 24, 25 in 26 lastne kandidate. Z ozirom na doslej nepojasnjeni politični položaj pa pooblašča konferenca zaupnikov strankarsko vodstvo v Ptuj, pod ugodnimi pogoji in po resnem političnem razmisletju tudi še v drugih volilnih okrajih „Stajerčeve“ kandidate postaviti. Istotako pripuščata volilno pravo za ožje volitve popolnoma strankarskemu vodstvu.

Ta sklep je bil z velikim navdušenjem sprejet in se je potem pričel razgovor o kandidatih. Kakor omenjamo že zgoraj, bili so za sedaj sledeči kmetijski kandidati: Franc Girstmayr, veleposestnik v Leitersbergu za 24. okraj (Maribor levi breg Drave, Zgornja Radgona, Sv. Lenart, Ljutomer); Ludvik Kresnik, posestnik v Črešnjevcu za 25. okraj (Maribor desni ljskanska cunjica, „Sloga“, „vesele“ članke, češ da so urednika Linharta naznanili državnemu pravdniku, ker je „poštene“ slovenske posojilnice po „Stajercu“ napadal. „Sloga“ je navdušeno prorokovala, da bode Linhart že par mesecev zaprt itd. . . . Mi smo se tem prvaškim prerokom iz srca smejali. Kajti hvala Bogu, na sodnji ne odločujejo še slamnati „redakterji“ prvaških listov. Sicer pa smo čakali, kaj da bode. Čakali smo teden za tednom. Zdaj je pa naše krščanske potrpežljivosti vendar konec. Naš urednik Linhart ni dobil od sodnije nobenega poziva ali povabila, nobene obtožbe; niti enkrat ni bil zaslišan, — sploh nič, prav nič ni prišlo. . . . Z vsi kolegijalno prijaznostjo vprašamo torej prvaške časopise: Kaj je s to zadevo? Kdaj bodejo Linharta zaprli ali obesili, ker je pisal o slovenskih posojilnicah? Prosimo odgovora!

Prvaško gospodarstvo. Duhovnik dr. E. Lampe rekel je zadnjič na nekem shodu o mestni (prvaški) hranilnici v Ljubljani: „— nimajo (prvaki) razloga, da bi se bahali. 26 let je že, kar so „Mestna hranilnica“ ustanovili, pa še niti enega vinarja niso mogli dati v dobrodelne namene. In kakor zdaj kaže, bo preteklo še 26 let, predno bo mogla „Mestna hranilnica“ izpolnjevati svoj namen, ker so danes razmere njenega rezervnega sklada take, da je naložena šele polovica tiste svote, ki je po razmerju s hranilnimi vlogami potrebna.“ — Z drugimi be-

sedami povedano: ta prvaški največji zavod ima šele polovico svote, ki bi jamčila za hranilne vloge. Ako bi torej prišlo do poloma, bi najmanje polovica hranilnih vlog splavalo po vodi. . . . To je slovensko-prvaško „gospodarstvo“, to je „delo za narod“!

„Zdrava pamet.“ Ljubljanskemu „Slovcu“ piše nekdo m. dr.: „Zdravo pamet so ti liberalni (prvaški) veljaki vedno imeli, — a samo za se in za svojo korist. Spominjamo se še onega časa, ko se je ustanovila sedaj šivilirana „Glavna posojilnica.“ Takrat so švilgali letaki, ki so nas vabili k pristopu in imena prvih prvakov so se blestela na teh oklicih. A vseh teh, ki so nas takrat zvabili v ta polom, ne najdeš danes med žrtvami. Se-lito ne pravi „zdravo pamet“ imeti, ako se pravočasno umakneš ter pripustiš, da zadene nesreča le druge? Ti prvaki, ki jim je moralo pri „Glavni posojilnici“ že od nje početka smrdeti, so pač skrbeli zato, da sami ne bodo škodje trpeli, niso pa smatrali po njih zapeljane žrtve za vredne, da bi jih opozorili na čudno gospodarstvo pri „Glavni posojilnici.“ In še danes si upajo ti ljudje po svojem časopisu se norčevati iz po njih žrtvovanih članov“ . . . Kmetje na Stajerskem in Koroškem! Ali zdaj vidite, kakšni poštenjaki so prvaški voditelji? Sami so prepisali svoj denar ženam ali pa odpotovali v Ameriko, — vboje reveže pa, ki so jim verjeli, so izdali in prodali!

Klerikalno-prvaško gospodarstvo. „Podružnica (prvaška) „Gospedarske zveze“ v Trstu je ponehal, ko je poprej razprodala vso svojo brkljarijo. Po razprodaji so napravili račun, ki izkazuje za „prvaško „Gospodarsko zvezo“ čiste izgube 260.000 kron.“ (Slov. narod“, 15. aprila 1911)

Iz Spodnje-Stajerskega.

Napredna zmaga. Pri občinskih volitvah v občini Kaniša pri Pesnici, ki so se pred kratkim vršile, zmagali so vrli naši somišljeniki na celi črti. Le naprej za kmetosko stvar!

Sejem v Ptuj. Letošnji Jurjev sejem v Ptuj se vrši v ponedeljek, 24. aprila. Gotovo bode zopet prav dobro obiskan, čeprav žalibog živinski sejm še vedno niso dovoljeni.

Prvaška zagriženca najhujše vrste sta žnidarja Jaka Volk in Jože Skoberne v Šoštanj; ker imata precej dolga jezička, razžalila sta nekega c. k. uradnika javno, ko je ta službo upravljal. Zato bodeta morala Jakec in Jožek bržkone kašo pihati. Pri temu si bosta pač tudi svojo vročo prvaško kri ohladila. O izidu proti njima naperjene tožbe bomo še poročali.

V Bukovcih pri Ptuj priredi tamošnja požarna bramba dne 23. aprila ob ¼ 3. uri pri farni cerkvi sv. Marka blagoslovljenje nove požarne brambe. Slavnosti se bode gotovo mnogo ljudi udeležilo.

Sleparski „birmovec.“ V Trbovljah so zaprli makedonskega „birmovca“ Kipriana zaradi sleparije.

Neumno streljanje. Pri neki poroki v Podvinu pri Sevnici je ustrelil fant Miha Koželj iz stare pištole, da bi „delal novoporočencom čast“. Pištola pa se je razpočila in je bil Koželj pri temu smrtnonevarno ranjen. Roko mu bodejo bržkone odrezali. Da bi ljudstvo vendar to neumno streljanje že enkrat opustilo!

Napadli so delavci v sv. Duhu „platzmeistra“ Essicha. Grozilo so mu s smrtjo, ker jim ni hotel

več izplačati, nego so zaslužili. Orožniki so silneže zaprli.

Berač osleparil je v Lenovcu pri Celju sestnika Franca Beijer. Goljufivi berač se pa Janez Regini.

Lisjak je kočarski sin Janez Stamol v Zalcu. Prišel je namreč k tamošnjemu župniku in mu rekel, da mu je oče umrl; na ta način je izvalil 40 K posojila. Sleparja so naznanili sodnji.

Tatvina. Delavec Janez Voglar pri Laški trgu je ukradel posestniku Joh. Blahuta 200 K mesa in špeha. Hotel si je dobre praznike napraviti. Ali vtaknili so ga v luknjo k ribe.

Gozdni požar je nastal na Mestinski gozd. Posestnikoma Kajmek in Strašek napravil ogenj veliko škode.

Patrone kradel je v Trbovljah rudar Ja. Pobežal. Naznanili so ga sodnji.

Tatvine. Pri Ljutomerju so poskusili tatviti v Cenu pri pošti, v Krapingu in v Lukavi vlomiti. Pa so jih pregnali. V Ježovcih pa nekemu posestniku za 100 K svinjskega mesa pokradli. — Pri Ograjenškem v bližini Zalcu ukradli neznan tatovi sod v vinom (70 l.) mnogo mesa ter masti. Tako so se tatovi velikonočne praznike pripravljali.

Nepoboljšljiva tatica je dekla Liza Me. Te dni šele je prišla v Mariboru iz ječe. Kom je bila na prostem, ko je že zopet kradla. S skrbeli so ji zopet prosto stanovanje.

Berač — dohtar. V Konjicah so zaprli berača Janeza Deželaka. Mož je neumne ljudi tem sleparil, da se je delal za zdravnika in je „zdravil“. Oj ti neumnost, kdaj bodeš umrla!

Izginil je iz Ptuja 15 letni sin Hans železničarja Zimmerleit. Fant je že mnogo neumne naredil.

Moteni „urlaub.“ V Konjicah so orožniki zaprli nekega vojaka, ki je bil na „urlaubu“, je po gostilnah razgragal.

Divjaka. Iz puške streljala sta rudarja Fran in Janez Flis v Hrastniku. Pri temu bi kma nekega železničarja zadel.

Lepi bratci. V Skofjivasi pri Vojniku so zaprli brata Jožeta in Franca Dremel zaradi tatvine. Tretji brat je sodnji naznanjen, ker pri temu orožnike ozmerjal.

Sleparija. Posestnik Jože Pilihi v sv. Jan. naročil je ime Jožeta Piliha v Grobelne puško, katere ni plačal. Na ta sleparski način pa je prišel — v zapor.

Pazite na deco! V Lomnici je 5 letna hčera posestnika Prevolnika zažgala gnoj; pri temu dobila smrtnoneverne opekline.

Zahvala. Občinski zastop na Bregu v Ptuj izrazil je deželnemu odborniku dr. Hermann-Welenhofu najtoplejšo zahvalo za njegovo pomoč pri uresničenju tamošnje nove nemške šole.

Streljal je Podpečan v Doberni na fant Johana Verdenca. K sreči ga ni zadel.

Konj udaril je trgovko Rozo Pitschel v Sl. Bistrici in jo na nogi precej hudo ranil.

Odlikovana je bila gospa Leopoldina Rakus v Celju od cesarja z zlatim zaslužnim križcem. Čestitamo!

Umril je v Št. Vidu pri Ptuj g. Karl Mes. Nesrečen je bil že 81 let star. Šel je k potočku, kjer je hotel neko zaklano kokošo izprati. Pri temu je bržkone v vodo padel, kajti drugo jutro so ga našli mrtvega v vodi. Nesrečen je vedno vrlaga naprednega mišljenja. Lahka zemlja!

Od cesarske družine.

Naša slika kaže dva člana cesarske družine i. s. na levi strani nadvojvodo Jožefa, na desni pa nadvojvodo Petra Ferdinanda. Prvega je cesar ravnokar imenoval za komandanta 31. infanterijske divizije, drugega pa za komandanta 49. infanterijske brigade. Oba sta tudi pri prebivalstvu zelo priljubljena.

Erzherzog Josef

Erzherzog Peter Ferdinand

Gotovo govejo juho

najboljšega okusa dajo

MAGGI^{JEVE} kocke

à 5 h

Pazite natanko na ime MAGGI in varstveno znamko križeva zvezda. Druge kocke niso od firme MAGGI.